

ständigt fuktiga, men nästan aldrig öfversvämmade.

§. 21.

Af olika myror märkas följande: 1. Hö-myror (*paludes graminosæ*) intaga vidsträckta fält i det skogiga Lappland. De utgöra största delen af de nu varande nybyggarnes ängar och bestå merändels af *kafvelstarren* (*carex ampulacea* Ehrh.). Nästan hela sommaren översvämmas de af vatten. Sällan händer det under heta somrar, att man kan gå torrskodd på dem. Hvart annat år afsläs dessa glesvexta och föga högivande fält, och nöt-boskapen besväras ända till ledsnad och bensvaghet med denne magra spis. Emedan dessa af naturen danade ängar äro kringspridda i skogarne, så händer det icke sällan, att en nybyggare måste resa 2 à 3 mil från sitt hemvist, till att inberga foder för sin boskap om sommaren och forsla hem det om vintern genom en 3 alnars djup snö. Huru måste icke dessa arma eremiter slita ondt för sitt lifsuppehälle, endast af okunnighet om riktig ängsskötsel? Och må hända sker detta till en del genom brist på upplysande exempel af dem, som emot bättre vett och öfvertygelse släpa sitt lif igenom med en förvånande liknödhet för alla arbeten och företag, som i någon mon bidraga till menniskoslägtets

jordiska välmåga, eller åtminstne lindra dess lidelser. — Om man, i anseende till den naturliga vildhet, som ännu höljer dessa länner, skulle villja tvifla på åkerbrukets minre gynnsamma framgång, så frågar jag: men hvilka äro väl då de hinder, som göra ängarnes skötsel i Lappmarken omöjlig? Eller väntar man, att naturen, åt sig sjelf lemnad, skall åstadkomma ett frugtbärande Eden utan all människoåtgärd? Isanning, naturen har gjort mer än mycket uti detta anseende i Lappmarken. Ty de flesta ängar, hvarmed nybyggaren föder sina 6 kor per medium, 20 à 30 får, samt häst och oxe, de äro ju naturens eget verk.

2. Dy (*paludes profundæ*) träffas som oftast i granskogar. Deras vegetation består af *carex chordorrhiza* Ehrh., *carex limosa* L., *carex panicea* L. samt *carex livida* Wahlgren. Rötterne af dessa starrarter inflätas sig i hvarandra och utgöra en gungande fly, som är farlig att gå på, både för menniskor och djur, hvarföre de ock lemnas orörde både af frossarens tand och slättermannens lia.

3. Flarkmyror, eller egentliga kärr, (*paludes limosæ*) äro sådane, som hvarken äro översvämmade af vatten, ej heller fullhomligt torra. De bestå af en slippig gyttja och tyckas hysa mycken jernrost, hvilken ofta framflyter i små rennilar. Ehuru deras vegetation varierar, tyckas likväl föl-